

Verden er gået ind i et Nyt Paradigme; vi må gennemføre LaRouches politik for at det kan lykkes

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis* det lykkes ham at få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets

amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive

vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akilleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener, hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side, som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.